

УДК 330.341.1

О.В. Христенко, к.е.н., ст. викладач

К.З. Кавтарадзе, студент

*Полтавський національний технічний університет
імені Юрія Кондратюка*

ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНИМ РОЗВИТКОМ ПІДПРИЄМСТВА

Результати інноваційної діяльності істотно позначаються на всіх аспектах розвитку людського суспільства, змінюють саме середовище життя і діяльності людини, способи забезпечення його існування і розвитку. З погляду конкретних підприємств інноваційну діяльність необхідно розглядати як один з основних засобів їхньої адаптації до постійних змін умов зовнішнього середовища.

Розвиток суб'єктів господарської діяльності й економіки країни в цілому можна забезпечити різними шляхами.

Екстенсивний – передбачає розширення обсягів виробництва і збуту продукції; відбувається в умовах ненасиченого ринку, при відсутності гострої конкуренції, в умовах відносної стабільності середовища господарювання; пов'язаний зі зростаючими витратами ресурсів. У наш час у більшості регіонів світу даний підхід практично вичерпав себе через те, що наявні ринки вже заповнені товарами.

Інтенсивний науково-технічний – передбачає використання досягнень науки і техніки для удосконалення конструкцій і технологій виробництва традиційних (модернізованих) продуктів з метою зниження собівартості їх виробництва, підвищення якості, а в підсумку – підвищення конкурентоспроможності. Перехід на цей шлях розвитку відбувається в міру насичення ринків, вичерпання дефіцитних ресурсів, зростання конкуренції товаровиробників.

Інноваційний науково-технічний – передбачає безперервне оновлення асортименту продукції і технологій виробництва, удосконалення системи управління виробництвом і збутом [1].

Управління інноваційним розвитком повинне орієнтуватися на досягнення визначених цілей (завоювання більшої частки ринку, збільшення прибутку в поточному періоді чи в перспективі, забезпечення високих темпів сталого економічного розвитку і т. ін.) в умовах конкурентного середовища, коли цілі інших господарюючих суб'єктів можуть з ними не збігатися (і, як правило, не збігаються). Це протиріччя слід належним чином враховувати, узгоджуючи намічені цілі з можливостями їхнього досягнення. Природно, конкретний, окремо взятий суб'єкт господарської (підприємницької) діяльності вплинути на дію цих механізмів не може, він здатний тільки враховувати їх у процесі свого функціонування, будуючи стратегію і тактику своєї поведінки таким чином, щоб максимально використовувати наявні сприятливі можливості і згладжувати деструктивний вплив несприятливих умов [2].

Основні функції управління інноваційним розвитком на рівні сільськогосподарського підприємства: аналіз зовнішнього середовища і прогнозування його розвитку; аналіз внутрішнього середовища підприємства; аналіз і кількісна оцінка ризику на етапах інноваційного розвитку і всього процесу в цілому, коригування робіт за результатами аналізу; виділення пріоритетних напрямків діяльності; формування організаційної структури управління інноваційним розвитком; планування виробничо-збутової і фінансової діяльності за обраними пріоритетними напрямками; контроль за виконанням заходів, спрямованих на реалізацію потенціалу інноваційного розвитку; підготовка рішень про своєчасну зміну пріоритетів і пошук нових напрямів інноваційної діяльності.

Отже, інноваційний розвиток підприємства передбачає формування системи забезпечення створення нових видів продукції, вдосконалення устаткування і предметів праці, технологічних процесів і форм організації виробництва на основі новітніх досягнень науки, техніки і передового досвіду; планування, фінансування і координацію науково-технологічного прогресу.

Список використаних джерел:

1. Гордійчук А.І. Ефективність галузей сільського господарства та їх інноваційний розвиток / А.І. Гордійчук // [Електронний ресурс]. – Режим доступу:<http://elibrary.nubip.edu.ua/7331/>.
2. Ілляшенко С.М. Управління інноваційним розвитком: проблеми, концепції, методи: Навчальний посібник. – Суми: ВТД «Університетська книга», 2003. – 278 с.

УДК 330.341.1

О.В. Христенко, к.е.н., ст. викладач

М.П. Колінько, студент

*Полтавський національний технічний університет
імені Юрія Кондратюка*

РИНОК ІННОВАЦІЙ ТА ЙОГО ОСОБЛИВОСТІ

Ринок пройшов складний шлях розвитку і органічно пов'язаний з еволюцією та поглибленням суспільного розподілу праці. Принцип поділу праці полягає в тому, що кожна людина спеціалізується на конкретному виді діяльності, отримує плату за результати своєї праці та придбає необхідні речі на отримані кошти. Натомість виробники виходять на ринки ресурсів (таких як сировина, робоча сила, гроші), закупають там ресурси, виробляють з їх допомогою товари та послуги та продають їх посередникам, які перепродають їх споживачам. Держава являє собою ще один ринок, який виконує декілька задач. Вона закупає товари на ринках ресурсів, у виробників та посередників, обкладає податками операції на цих ринках і надає послуги, необхідні всім членам суспільства. Таким чином, економіка кожної країни являє собою розгалужену систему взаємодіючих між собою ринків.

Основними соціально-економічними умовами виникнення та функціонування ринку є: суспільний поділ праці, завдяки якому відбувається спеціалізація виробників по виготовленню тих чи інших конкретних товарів; економічне відособлення окремих виробників, як власників засобів виробництва і виготовлення товарів. Отже, ринок – це певний спосіб організації економічного життя, характерними ознаками якого є: